

Arrest

nr. 292 821 van 10 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat Gerrit KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 28 juli 2023.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Gerrit KLAPWIJK die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Marco DUBOIS, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 12 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoeker verklaarde reeds een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend in Duitsland. De vergelijking van verzoekers vingerafdrukken met de gegevens in de Eurodac-databank bevestigde dat verzoeker een beschermingsverzoek heeft ingediend in Duitsland op 19 januari 2022.

1.3. Op 25 juli 2022 werd aan verzoeker door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 26 quater).

1.4. In het arrest nr. 283 586 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 januari 2023 werd het beroep tot schorsing en nietigverklaring van de voormelde beslissing van 25 juli 2022 verworpen.

1.5. Verzoeker diende zich op 3 juli 2023 aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen.

1.6. Op 7 juli 2023 werd voor verzoeker een verzoek tot terugname gericht aan de Duitse autoriteiten. De Duitse autoriteiten stemden in met het verzoek tot terugname op 10 juli 2023.

1.3. Op 28 juli 2023 wordt door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) genomen en op dezelfde dag betekend aan verzoeker. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.2. De wettelijke bepalingen

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt: *“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”*

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings-of terugnrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”*

2.3. Toepassing van de wettelijke bepalingen

Het is niet betwist dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een verwijderingsmaatregel is. Uit de aan de Raad overgemaakte stukken blijkt dat het bevel aan verzoeker werd kennisgegeven op 28 juli 2023 en dat verzoeker de akte van kennisgeving heeft ondertekend op dezelfde datum.

Het betreft een tweede verwijderingsmaatregel. Zoals ook aangestipt in de nota met opmerkingen van verwerende partij, werd aan verzoeker op 28 juli 2022 reeds een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) betekend.

Overeenkomstig artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet is *in casu* aldus een beroepstermijn van vijf dagen aan de orde. Conform artikel 39/57, §1, derde lid juncto artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet loopt de beroepstermijn vanaf de eerste dag die volgt op de datum van afgifte.

Verzoeker beschikte, met ingang van 29 juli 2023 over een periode van vijf dagen om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden. De laatste nuttige dag voor het indienen van onderhavig verzoekschrift was dus 2 augustus 2023. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat het verzoekschrift werd verzonden via J-BOX op 7 augustus 2023.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

Verzoeker heeft steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdigheid van het beroep aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119 779). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198 980; RvS 10 januari 2006, nr. 153 402).

De Raad stelt met de advocaat van verzoeker vast dat geen melding wordt gemaakt van de eerdere betekende bijlage 26quater in de bestreden beslissing. Zo de bestreden beslissing op dit punt weinig zorgvuldig is, kan hieruit evenwel niet worden afgeleid dat er sprake is van overmacht. Uit het administratief dossier blijkt dat de bijlage 26quater van 25 juli 2022 aan verzoeker in persoon werd betekend op 28 juli 2022 en dat een beroep tot schorsing en nietigverklaring tegen deze beslissing werd ingediend bij de Raad wat resulteerde in het arrest van 19 januari 2023 zodat verzoeker wel degelijk op de hoogte was van het gegeven dat in zijn hoofde reeds een verwijderingsbeslissing werd genomen. Uit niets kan blijken dat het op 28 mei 2022 betekende bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevoerd. Integendeel leest de Raad in het verzoekschrift dat verzoeker steeds in België is gebleven. Ter terechtzitting bevestigt de advocaat nogmaals dat verzoeker steeds in België is gebleven, onder meer bij een vriend in Mechelen.

Met zijn betoog ter terechtzitting dat hij bij de indiening van het verzoekschrift niet op de hoogte was van het feit dat er reeds een bijlage 26quater werd betekend in mei 2022 en dat het beroep hiertegen reeds werd verworpen door de Raad, wordt niet aangetoond dat *in casu* sprake is van een gebeurtenis buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien of vermeden. Verzoeker mag worden geacht op de hoogte te zijn van zijn persoonlijke situatie en uit het voorgaande blijkt dat verzoeker wist dat hem reeds een bijlage 26quater werd betekend. Dat zijn advocaat pas bij de raadpleging van het administratief dossier op de hoogte was van het feit dat er reeds een verwijderingsmaatregel werd genomen in mei 2022, kan niet anders doen besluiten. Het komt verzoeker en zijn advocaat toe voldoende diligent te handelen. Het stond verzoekers advocaat vrij het administratief dossier op te vragen en te raadplegen.

Door louter te wijzen op de afwezigheid van enige verwijzing naar de eerder genomen verwijderingsbeslissing in de bestreden beslissing, maakt verzoekers advocaat niet aannemelijk dat hij in de absolute onmogelijkheid verkeerde om het verzoekschrift binnen de door de wet voorziene termijn in te dienen. Uit niets kan blijken dat de laattijdigheid van het beroep aan overmacht te wijten is.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de bestreden beslissing van 28 juli 2023 is bijgevolg onontvankelijk *ratione temporis*.

De beroepstermijnen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet zijn van openbare orde en moeten strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Het voorgaande volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. VANDEPUT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VANDEPUT

K. POLLET